

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ເລກທີ

/ອຄ.ກນຄຕ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ

ຄໍາແນະນຳ

**ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕາ 9 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນ
ກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ສະບັບເລກທີ 27/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ສະບັບເລກທີ 27/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017.

ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນ ມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ສະບັບເລກທີ 27/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017 ໃຫ້ເປັນອັນລະອຽດ, ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ.

ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ອອກຄໍາແນະນຳ:

I. ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງມີ 8 ປັດໃຈທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 9 ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກຂໍ້ມູນປ່ຽນແປງແບບກ້າວກະໂດດຂຶ້ນ ຂອງແຕ່ລະປັດໃຈ ທຽບກັບຂໍ້ມູນຍ້ອນຫຼັງບໍ່ເກີນ ຫ້າ (5) ປີ. ຫາກພົບເຫັນວ່າ ໜຶ່ງໃນ 8 ປັດໃຈດັ່ງກ່າວ ມີການປ່ຽນແປງທີ່ກ້າວກະໂດດຂຶ້ນ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນປັດໃຈໃນການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໄດ້ ຊຶ່ງມີລາຍລະອຽດ ດັ່ງນີ້:

1. ອັດຕາ ແລະ ປະລິມານການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງເດັດຖານ ແລະ ທຽບຖານ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກຫຼັກຖານ ແລະ ຂໍ້ມູນການປ່ຽນແປງຂອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້ານັ້ນ ວ່າມີປະລິມານການນຳເຂົ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຊັດເຈນ ຫຼື ມີການປ່ຽນແປງປະລິມານການນຳເຂົ້າໃນສັດສ່ວນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອປຽບທຽບກັບຜົນຜະລິດຂອງສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງ ທີ່ຜະລິດພາຍໃນປະເທດ.

2. ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນຫຼຸດລົງ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການປ່ຽນແປງອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ທີ່ມີຕໍ່ຕະຫຼາດສິນຄ້າທັງໝົດພາຍໃນປະເທດ ເມື່ອປຽບທຽບກັບອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດປີຜ່ານມາ ຊຶ່ງມີສູດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

$$\text{ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດ} = \frac{\text{ອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດປີດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດປີຜ່ານມາ}}$$

ວິທີຄິດໄລ່ອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ອັດຕາສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດ} = (\text{ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້ານຳເຂົ້າ} \div \text{ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າທັງໝົດພາຍໃນປະເທດ}) \times 100.$$

3. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບການຂາຍ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງປະລິມານ ຫຼື ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງ ທີ່ຜະລິດພາຍໃນປະເທດ ຊຶ່ງມີສູດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

$$\text{ລະດັບການຂາຍ} = \left[\frac{\text{ປະລິມານ ຫຼື ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າປີດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ປະລິມານ ຫຼື ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າປີຜ່ານມາ}}{\text{ປະລິມານ ຫຼື ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າປີຜ່ານມາ}} \right] \times 100.$$

ວິທີຄິດໄລ່ປະລິມານ ຫຼື ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ປະລິມານການຂາຍສິນຄ້າ} = \text{ປະລິມານສິນຄ້າທີ່ຜະລິດໄດ້} - \text{ສິນຄ້າທີ່ຄົງເຫຼືອ.}$$

$$\text{ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າ} = \text{ປະລິມານສິນຄ້າທີ່ຂາຍໄດ້} \times \text{ລາຄາສິນຄ້າຕໍ່ໜ່ວຍ.}$$

4. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບຜົນຜະລິດ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງປະລິມານການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຊຶ່ງມີສູດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

$$\text{ລະດັບຜົນຜະລິດ} = \left[\frac{\text{ຜົນຜະລິດສິນຄ້າປີດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ຜົນຜະລິດສິນຄ້າປີຜ່ານມາ}}{\text{ຜົນຜະລິດສິນຄ້າປີຜ່ານມາ}} \right] \times 100.$$

5. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບຜະລິດຕະພາບ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງ ຂອງປະສິດທິພາບໃນການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຊຶ່ງມີສູດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

$$\text{ລະດັບຜະລິດຕະພາບ} = \left[\frac{\text{ຜະລິດຕະພາບປີດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ຜະລິດຕະພາບປີຜ່ານມາ}}{\text{ຜະລິດຕະພາບປີຜ່ານມາ}} \right] \times 100.$$

ວິທີຄິດໄລ່ຜະລິດຕະພາບ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ຜະລິດຕະພາບ} = \text{ຜົນຜະລິດທັງໝົດ} \div \text{ປັດໃຈການຜະລິດ.}$$

ສຳລັບປັດໃຈການຜະລິດປະກອບມີ: ວັດສະດຸ, ແຮງງານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆທີ່ປະກອບເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດສິນຄ້າ.

6. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບກຳລັງການຜະລິດ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນກັນໂດຍກົງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ເມື່ອປຽບທຽບກັບອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດປີຜ່ານມາ ຊຶ່ງມີສູດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

ລະດັບກຳລັງການຜະລິດ = ອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດປີດຳເນີນການສືບສວນ - ອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດປີຜ່ານມາ.

ວິທີຄິດໄລ່ອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດ ມີດັ່ງນີ້:

ອັດຕາການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດ = (ຜົນຜະລິດຕົວຈິງ ÷ ຄວາມອາດສາມາດຜົນຜະລິດສູງສຸດ) x 100.

ວິທີຄິດໄລ່ຄວາມອາດສາມາດຜົນຜະລິດສູງສຸດ ມີດັ່ງນີ້:

ຄວາມອາດສາມາດຜົນຜະລິດສູງສຸດ = ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກຂອງເຄື່ອງຈັກ ÷ ເວລາຕົວຈິງທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດສິນຄ້າໜຶ່ງຫົວໜ່ວຍ.

ຕົວຢ່າງ: ໂຮງງານຜະລິດຕູ້ເຢັນແຫ່ງໜຶ່ງ ມີເຄື່ອງຈັກ 50 ໜ່ວຍ, ກຳມະກອນໃຊ້ເຄື່ອງຈັກດັ່ງກ່າວໄດ້ 16 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້. ສະນັ້ນ, ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກ ຫຼື ຄວາມອາດສາມາດຂອງເຄື່ອງຈັກ = 50 ໜ່ວຍ x 16 ຊົ່ວໂມງ = 800 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້. ເວລາຕົວຈິງທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດຕູ້ເຢັນໜຶ່ງໜ່ວຍແມ່ນ: 0.5 ຊົ່ວໂມງ (ເຄິ່ງຊົ່ວໂມງ).

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມອາດສາມາດຜົນຜະລິດສູງສຸດ = 800 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ ÷ 0.5 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ໜ່ວຍ = 1,600 ໜ່ວຍຕໍ່ມື້.

7. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງຜົນກຳໄລ ຫຼື ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຂາດທຶນ ອັນເນື່ອງມາຈາກການຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ. ສູດຄິດໄລ່ປຽບທຽບອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງຂອງລະດັບກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

ລະດັບກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ = [(ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນປີດຳເນີນການສືບສວນ - ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນປີຜ່ານມາ) ÷ (ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນປີຜ່ານມາ)] x 100.

ວິທີຄິດໄລ່ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

ຜົນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ = [(ມູນຄ່າການຂາຍສິນຄ້າ) - (ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ + ລ່າຍຈ່າຍບໍລິຫານ)].

8. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບການຈ້າງງານ ໃຫ້ພິຈາລະນາຈາກການຫຼຸດລົງຂອງປະລິມານການຈ້າງແຮງງານໃນການຜະລິດ ແລະ ແຮງງານທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກບໍລິຫານ ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຊຶ່ງມີສູດຄິດໄລ່ ດັ່ງນີ້:

$$\text{ລະດັບການຈ້າງງານ} = \frac{[(\text{ປະລິມານການຈ້າງງານບົດດຳເນີນການສືບສວນ} - \text{ປະລິມານການຈ້າງງານບົດຜ່ານມາ}) \div (\text{ປະລິມານການຈ້າງງານບົດຜ່ານມາ})] \times 100.$$

ວິທີຄິດໄລ່ປະລິມານການຈ້າງງານ ມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ປະລິມານການຈ້າງງານ} = \text{ແຮງງານການຜະລິດ} + \text{ແຮງງານບໍລິຫານ}.$$

II. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບຕໍ່າວັນ (15) ວັນ.

ລັດຖະມົນຕີ